

उपद्रष्टासाक्षीसन्त्यतः सर्वदृक् सर्वं पश्यति अतः प्रकृतेः पर इति अत्रेदंतत्त्वम् वस्तुनोगुणसंबंधेरूपद्वयमिहेष्यते तद्धर्मयोगयोगाभ्यां विबवत्यतिविं
बवत् गुणाः सत्त्वादयः शांतघोरमूढाः स्वभावतः विष्णुब्रह्मशिवानां च गुणयंतृस्वरूपिणाम् नातिभेदो भवेद्भेदो गुणधर्मैरिहांशतः सत्त्वस्य शांत्या
नोजातुविष्णोर्विक्षेपमूढते रजस्तमोगुणाभ्यां तु भवेतां ब्रह्मरुद्रयोः गुणोपमर्दतोभूयस्तदंशानां च भिन्नता अतः समग्रसत्त्वस्य विष्णोर्मोक्षकरीमतिः
अंशतोभूतिहेतुश्च तथानंदमयी स्वतः अंशतस्तारतम्येन ब्रह्मरुद्रादिसेविनाम् विभूतयो भवंत्येव शनैर्मोक्षोऽप्यनंशतः इदमेवाभिप्रेत्य तत्र तत्रोच्य
ते श्रेयांसितत्र खलु सत्त्वतनोर्नृणां स्युरिति तथा सत्त्वं तत्तीर्थसाधनमिति तथा त्रयाणामेकभावानां योनपश्यति वैभिदा
मिति तथा न तेमय्यच्युतेऽजे च भिदामण्वपि चक्षते इत्यादि एवं च सति न किंचिदसमंजसं तत्तद्भक्तानां तु कलहोद्रोहमात्रमिति ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ यस्याहम

हरिर्हि निर्गुणः साक्षात्पुरुषः प्रकृतेः परः ॥ स सर्वदृग् उपद्रष्टा तं भजन् निर्गुणो भवेत् ॥ ५ ॥ निवृत्तेष्वश्वमेधेषु रा
जायुष्मत्पितामहः ॥ शृण्वन् भगवतो धर्मान् पृच्छद्दिदमच्युतम् ॥ ६ ॥ स आह भगवांस्तस्मै प्रीतः शुश्रूषवे
प्रभुः ॥ नृणां निःश्रेयसार्थाय योऽवतीर्णो यदोः कुले ॥ ७ ॥ श्रीभगवानुवाच यस्याहमनुगृह्णामि हरि
ष्येतद्दनंशनैः ॥ ततोऽधनं त्यजं त्यस्य स्वजनादुःखदुःखितम् ॥ ८ ॥ स यदा वितथोद्योगो निर्विण्णः स्याद्दने
हया ॥ मत्परैः कृतमैत्रस्य करिष्ये मदनुग्रहम् ॥ ९ ॥ तद्ब्रह्म परमं सूक्ष्मं चिन्मात्रं सदनंतकम् ॥ अतो मां सुदुरा
राध्यं हित्वाऽन्यान् भजते जनः १० ॥ ततस्त आशुतोषेभ्यो लब्धराज्यश्रियोद्धताः ॥ मत्ताः प्रमत्ता वरदान् वि
स्मरं त्यवजानते ॥ ११ ॥ श्रीशुक उवाच शापप्रसादयोरीशा ब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ सद्यः शापप्रसा
दोऽगशिवो ब्रह्मान चाच्युतः ॥ १२ ॥ नुगृह्णामीति अयमर्थः यो विषयान्परिजिहीर्षुरपि कथंचित् विद्यमानेषु विषयेषु सज्जते क्लिश्य
ति च तस्य विषयापहार एवानुग्रह इति यथा श्रुतत्वेन ध्रुवादीनामैश्वर्ये विरोधात् अथवा प्रथमं विभूतीः कामानुरूपपादत्वा शनैर्विषयभोगावसानेन
स्य निर्वेदमुत्पाद्य हरिष्यामि परमानुग्रहं कर्तुमिति तदुक्तं भगवता नमय्यावेशितधियां कामः कामाय कल्पत इति दुःखदुःखितमिति दुःखादनुपनर्दुः
खितमिव प्रतीयमानमित्यर्थः ॥ ८ ॥ स पुनर्बधूनामाग्रहेण धने हया प्रवृत्तोऽपि मदनुग्रहेण यदानि फलोद्यमो निर्विण्णः स्यात् तदामदनुग्रहमि
ति ममासाधारणमनुग्रहमिति तमेवाह तद्ब्रह्मेति ॥ ९ ॥ जनः पश्चादपि मोक्षमरोचयन् अत्यासक्तोजन इत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ एतदेवेति हासे
न स्फुटयितुमाह शापप्रसादयोरिति ब्रह्माचेत्यन्वयः ॥ १२ ॥